

Mördaren han bodde i ett torp
Lynnet mörk som fjädrar av korp
Butter och ensam med mord i sinnet
Ett dussin dråp, han njöt av minnet

Mord i minnet

Han vaktar, han spejar för sina lamm
Hatets ande i honom stigit fram
Vid vägars kant, vid stigars fåra
Fylld av slakten, törstig att såra

Under oväder blott han slå nu till
När allting är stängt, han äta vill
Då fångar han mångens nära och kära
Deras kött till den mörkes ära, förtära!

Sina verktyg han putsat väl
Med dessa han sticker ihjäl
Torka, vira, slita, riva
Han kan sin konst, han grina

Mord i minnet

Hans ben snart brinna i eldars hav
Hans straff, han veta, en hetaste grav
Där han plågas underjord
För sina dåd, för minnen av mord